

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Brassó, színház-utca 95. sz. a.,
I. em. hűtől az udvarban,
hol a szerkesztő hétköznapokon délelőtt
10-12 óra között,
Bolonya, Ester-utca 325. sz. a.,
hol minden délután találhatók.
A lap szellemi részét illető min-
den közlemény, valamint
az előfizetési pénzek és hirdetések
bérmentesen ide küldendők.
Kéziratok vissza nem adtnak.

BRASSÓ

ELŐFIZETÉSI ÁR
helyben hához hordva, v. vidékre
postán küldve:
Egy évre 7 frt; fél évre 3 frt 50 kr.
Négy évre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.
HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos gármond-sor helye 5 kr (1-10 sor
helye 50 kr.) Nagyobb és többszöri hirde-
téseknek kedvezmény.
Minden egyes hirdetés bérmentesen 30 kr
Nyílt-tér sora 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetendő.

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.
MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapesten: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukes és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; Bécsben: Daube G. L. s. társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukes M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetési irodájában.

134. szám.

Brassó, Csütörtök, november 18-án.

II. évfolyam 1886.

Választó polgárságunkhoz!

Ujabb időben mind gyakrabban tétetett nekünk különösen szász és román polgártársaink részéről az a szemrehányás, hogy mi ezen polgártársaink érdekeinek teljes mellőzése mellett kizárólag a magyar polgárság érdekeit képviseljük és védjük.

Mig ezen szemrehányás csak egy-két oldalról jött, hallgattunk, mert ezen szemrehányást egyes kivételes egyének téves nézetének vettük; de miután azon feltevés, hogy mi szász és román polgártársaink érdekeit teljesen mellőznénk, ma már nagyobb mérveket öltött, és miután tudjuk, hogy ezen lapunk iránya és tevékenysége ellen intézett — habár titkon működő — támadás honnan eredt és hogy mi a célja: idején találjuk ezen szemrehányással foglalkozni.

Hogy lapunknak kezdettől fogva jelszava volt: Brassó város és Brassó megye polgárságának érdekeit képviselni és azokat minden kül- és beltámadás ellen megvédeni és pedig vallás- és nemzetiségi különbség nélkül, erről lapunk minden száma tanuskodik és tanuskodnak azon cikkeink, melyek a polgárság közügyeire vonatkoztak.

Igy, hogy csak egy pár mozzanatot említsünk fel, kezdettől fogva a legéberebb figyelemmel kísértük a város és megye vagyonkezelését; alapos tanulmány tárgyává tettük az évi költségvetést, nemcsak, de hogy bírálatunkban egyoldalúak ne legyünk, összehasonlítottuk városunk költségvetését más hasonló nagyságú városok költségvetésével és ezen lelkiismeretes tanulmányaink alapján reámutattunk arra, hogy városunk vagyonkezelése helytelen és rossz, részletesen kiemeltük, hogy hol, mi a hiba; reámutattunk azon számos alaptalan és tetemes költséget okozó perekre, melyeket a város ok nélkül folytat. És habár ezen eljárásunk az érdekeltek által mindenféle gyanúsítgatásokkal fogadtatott, megvolt azon elégtételünk, hogy a minisztérium mindazt, mit ezen irányban írtunk és felhoztunk, szóról-szóra megerősítette akkor, mikor a vagyonkezelést megvizsgáltatva, kijelentette, hogy oly örvény szélén állunk, mely, ha még egy lépést haladunk ezen irányban, a biztos megsemmisítéssel fenyeget.

A városi vagyonkezelés ezen megvilágításánál minket nem egyedül a magyar polgár-

ság, hanem az egész város polgárságának érdeke vezérelt; mert ha mi a városi vagyon jobb és célszerűbb kezelését sürgettük és ezzel a nagy adó leszállítása és az ugy is már alig birható terhek megszüntetése lebegett szemünk előtt, csak összes polgárságunk javáért dolgoztunk; mert ha költségvetésünk valaha a községi rovattal (mely a jövő évben bizonyosan 25-30%-ra fog felugni) a melléktartozásokkal együtt megszabadul: ez bizonyára szász és román polgártársainknak ép ugy javára fog szolgálni, mint a magyaroknak.

Hogy egy további mozzanatot is felhozzunk, ott van a vámháboru által sujtottak kérdése. A Romániával szemben folyó háboru nemcsak magyar, de sőt a legnagyobb részben szász és román polgártársainkat is sujtotta. — Nézzen utána bárki, hogy a helybeli szász és román lap mit tettek azon nagy csapás elhárítása vagy enyhítése érdekében, mely a szász és román polgártársakat ezen vámháboru következtében érte? és nézze meg lapunkat, s ha lelkiismeretesen akar bírálni, ki kell mondania, hogy míg a többi helybeli lap még csak saját nemzetiségbeli érdekeiben sem tett semmit, legfennebb azt igen, hogy a kormányt szidta, — a mi lapunknak egyetlenegy száma is alig lesz, mely ezen kérdéssel nem foglalkozott, mely a kormány és a társadalom segélyét nem sürgette, mely kedvezményt nem jelzett volna, mely jobb jövőt nem helyezett volna kilátásba, szóval, mely a sujtottak érdekét ne érintette volna. És szavunk soha sem volt szeparatistikus, soha sem pártfogolta az egyik nemzetiséget a másik hátrányára; s ezt igazolja is az eredmény, mert míg majdnem minden szász és román iparoson segítve lett némileg, ott vannak a magyar csizmadiák, kik még mindig segélyre várnak és kiknek, reméljük, hogy a segély nem az utolsó percben megjönni is fog.

Ha volt egy kérdés, melyhez hozzá nem szóltunk eddig, ez a választások kérdése volt, és ezen kérdést tárgyalatlan hagytuk részükről, mert az eddigi viszonyok szerint a választásokat itt szász polgártársaink dominálták és dominálták vagy azért, mert paktáltak a románokkal és így a magyar elem szóhoz sem juthatott, vagy dominálták azért, mert a többi nemzetiségű választó a választástól visszavonult.

Hogy helyes és esélyes-e szász polgártársaink részéről az, hogy ők minden választást úgy domináljanak, mint ezt eddig tették, hogy t. i. oly kerületekben, hol ők többségben vannak, csak szászokat válasszanak, ott pedig, hol kisebbségben vannak, ők a magyar és román polgárságnak egy-egy tagot engedjenek és még ezen tagokra nézve is kikössék, hogy azok kik legyenek, — erről ma bővebben nem szólnunk, de utalunk egyik munkatársunk azon figyelmeztetésére, hogy esélyesebb volna szász polgártársaink részéről az, hogy minden kerületében a városnak egyenlő számmal választassék szász, magyar és román képviselőtestületi vagy megyebizottsági tag, és hogy ezt épen szász polgártársaink inaugurálják; mert jöhet még idő, mikor a más nemzetiség is feltűnik, hasonló mértékkel fog mérni szász testvéreinknek és ekkor jó lenne, ha a mérték a szászok részéről is jobban kezeltetett volna.

Addig azonban, míg vagy szász polgártársaink jobb belátásra jutnak, vagy a viszonyok mások lesznek — és másoknak kell lenniök, mert hiszen a magyar és román polgárság ma már együtt többségben van és külön-külön is egy harmadát képviseli az egész lakosságnak — addig csak arra kérhetjük a város polgárságát vallás- és nemzetiségi különbség nélkül, hogy ha már választanak, együtt vagy külön, válasszanak olyan férfiakat, kik a közjót és a polgárság érdekeit önzetlenül szívükön hordják és kiket sem önérdék, sem hirhajhászás nem vezet.

E hó 20-án, szombaton 50 megyebizottsági tag lesz választandó és megyénk kerületei ezuttal ismét gyakorolni fogják a legszebb polgári jogot, a szabad választás jogát.

Adja az ég, hogy ezen választás a szó teljes értelmében szabad legyen; hogy válasszon a polgárság békés egyetértésben és minden befolyásolás nélkül, és hogy ezen választás a nemzetiségek testvéri egyetértésének legyen első alapkőve!

Dr. W.

Kálnoky gr. külügyminiszter expozéjával foglalkoznak a lapok, melyet csaknem valamennyien békésnek tartanak és újabb biztosítéknak tekintik az európai béke fentartására. A „Morning Post“ azt írja, hogy a berlini szerződés szoros megtartása lényeges

A „BRASSÓ“ TÁRCZÁJA.

„Brassó“ egyik pinczelakója.

Épen ebben az epidemikus világban ki hinné, hogy én még mindig pinczében — nem az Eszterházy-pinczében — lakom családommal, és ez apróságból áll, de nem apró jószágból, hanem ezuttal két pár gyermekből.

A házigazdám azt mondta, vagy talán meg is írta a multkoriban, hogy „bedugta“ valami okulás professzor az orrát némely ház kapujába; de hála a bacillusoknak, engem meg nem látogatott pinczelakásomban, mert utczára nyílik ablakom. Dr. Cseh Károly is itt volt és a mint hallom, csupán a mézsáros székek tisztáltsága ellen van kifogása, de nálunk nem járt. Üdv neki és üdv az ő hadseregének! — Pardon! Remélem, hogy a hétfalusi evangélikus pária, kinek 50 krajczáros füzetét még nem emésztettem meg, nem fog újabb füzetet kiadni, mert az üdv hadseregéről említést teszek. Egyébiránt legközelebb párbajra hívom a füzet megteremtőjét, mert keresztapámról oly dolgokat írt, mi nekem sehogy sem tetszik, és most hiszem csak igazán, hogy nincs többé igazság. Éljen dr. Cseh! El az összes mézsárosszékekkel! Mit ér nekem, ha egy kiló hus 24 krajczár, ha nincs 24 krajczárom? Az én pinczelakásom — és ez a fő

— egészséges, és mi a krumplit hajában többre becsüljük, mint a mindenféle pocsoltyában heverni szokott disznó husát.

Igen, oh igen, t. olvasó! Könnyű neked, ki földszinten, első és második emeletekben szörpölöd Franck, Tsinkl vagy Munkási kávéját, ki ingyen kapod a kávé mellé a zsebkendőt, poharat és maholnap egy ezüst kanalat Bende műhelyéből, vagy talán gyémánt fülbevalót Grünfeldtől; de nehéz nekem, ki a pinczelakásban kell hogy görnyedjem közel három év óta. Könnyű neked, nyájas olvasónő, ki az utolsó magyar dalestélyen virradtig tánczolhattál, vigadhattál, sőt gyönyörködhettél kedves férjed Magdolna-termi, Magdolna termetű toasztján; de én — én, a szegény pinczelakó azalatt a „Brassó“ egyik régi számát olvasám, melyben Állán Bertti Árpád apánk buzogányával fenyegeti Czenkalji hivat. Könnyű neked, új házaspár, a buzason első emeletről lenézegetni a buzátlan sorra, hol a szegény pinczelakó órákon át alkudozik egy zsák almáért a hétszilvás asszonnyal; mert neked nincs, de nekem van családom és ez vegetáriánus: nem eszik húst — mikor nincs.

Ezer szerencse, mondom, hogy pinczelakásom száraz és ha nedves is az időjárás, pár percz alatt már oly száraz, hogy egy egyetlen gyufa elegendő volna, hogy lángba borítsa az egész lakást és az első emeletet — melyet én nevezek csak annak, mások

földszintnek tartanak — pinczelakásommal együtt. Mert, tisztelt olvasó! fölöttem nehéz emberek laknak. Urak, nagy urak és nem ismernek tréfát. Ők komolyak, gyakran haragosak, csipősek és kikezdenek bárkivel. Előttük nem szent még a város polgármestere sem. Megtörtént, hogy a fölöttem lakó prókator a város polgármesterét heteken át ütötte, vagta és szurta. Én hallottam az egész lármát — mások legfennebb az újságból tudják — és ugy reszkettem pinczelakásomban, mint a kocsonya, midőn fölöttem (és mondhatom, a padló nagyon vékony) amugy isten-igazában tomboltak.

Az egyik prókator fel szokta váltani egy másik, egy magas, karcu, pápaszemcs, Orbán Balázs-féle bajszu, olomgombos bottal és „sajgó“ tekintettel. Valami Állán Bertti-nek mondják. Mikor ez a fölöttem lakó lakó tombolni kezd, akkor még a fiamat is Pistának szólítom meg ijedtemben.

Hogy Pistáról beszélek, ne csodálkozzon senki. A düh elfogott, midőn egy „Czángi“ nevű ki akarta az utóbbi időben lakásomat venni; talán többet ígért házigazdámnak a pinczelakásért. De csalódott Czángi uram. Még ha egy-egy csillagász vagy poéta, novella-író, „Ejek és napok“ írója és hasonló vig vagy Végh emberek pályáznak pinczelakásra, ez a mai világban nem csoda, midőn jobban fizetik a krénvirli-készítőt, mint a poétát; de ezek a mesteremberek a nagy vá-

feltételével tétetett a béke fentartásának. Hogy Ausztria-Magyarország, Németország, Olaszország és Anglia közt e kérdésben teljes egyetértés létezik, a fölött nem lehet kétség. Ezen egyetértés fennállása a legszilárdabb biztosítékot képezi az európai béke fentartására nézve. A „Times» a következő hatást reméli Kálnoky külügyminiszter exposéjától: Az exposé Európában általánosan azt a benyomást fogja előidézni, hogy a közvélemény mindig eléggé hatalmas arra, hogy féken tartsa egyik autokrata hatalmasság hódításra vágyó veszedelmes becsvágyát; Bulgáriában pedig újra föl fogja éleszteni a lakosság bátorságát. — Ausztria-Magyarország és Angolország magatartása s a Németország és Olaszország által elfoglalt pozíció, a mint azt Kálnoky gróf ecsetel, lényeges biztosítékot nyújt arra nézve, hogy az orosz kormány teljesíteni fogja ígéretét a be nem avatkozást illetően.

Tirnova, nov. 15. Burgasban a haditörvényszék Nabokov törzskari századost, mint a Sándor volt fejedelem élete ellen szervezett összeesküvés vezetőjét és mint az okt. 23. lázadás fejét, halálra ítélte és őt a halálítélettel s az ezekre vonatkozó iratokkal együtt átvételi elismervény mellett átszolgáltatta a burgasi orosz konzulátusnak. Kaulbars tábornok időközben jegyzékében kijelentette a bolgár kormány előtt, hogy Oroszország ezen ítéletet érvénytelennek tekinti.

Az orosz konzulátus kavaszának ügyére vonatkozólag, a melyben Kaulbars tábornok Dimitrov praefektus és a philippopoli rendőrfőnök elbocsátását kérte, e kérést a bolgár kormány nem mutatkozik hajlandónak teljesíteni. E követelés valódi okául azt mondják, hogy a Philippopolban előkészített összeesküvés megakadályozása e tisztviselők éberségére vezethető vissza.

Román lapszemle.

Nemcsak a bolgároknak van most kimondhatatlan sok gondjuk, aggodalmuk, hogy ki lesz hát most már az a boldog halandó, a ki a hős Battenberg Sándor helyét elfoglalandja, de a brassói román ujság is ugyan csak sopánkodik a sok mindenféle adó miatt.

Nagyon régen volt az már, mikor a gyerekek az utcán danolták: „Hej, T...i Jankó, Jankó, elfogyott a bankó, bankó.” Lehet ennek úgy egy 50 éve. Hát akkor is olyan rossz világ volt, hogy a bankó elfogyott, pedig akkor a hatalmas Metternich tartotta a markába azt a hosszú plajbászt, melylyel ma Bismarck herczeg méregeti Európa térképét. Mikor ez előtt 24 évvel a szebeni szkupcsina együtt volt, a Biasini kolozsvári kupéjában arra ébredtem fel, hogy Hermannstadtba érkezünk Kolozsvárról s a véletlen úgy hozta magával, hogy megismerkedtem ott Kuza Vóda nagybátyjával, a ki Párisból Szebenen át Moldovába utazott.

Mi van itt megnézni való? kérdé a derék öreg ur. Az „odunare”, felelém, s ha akarod, megnézhetjük. Flécuri, felelé az öreg ur. Mikor indulsz Brassó, Bukarestbe? kérdé ismét. Holnap. Jó, együtt megyünk Brassóig. Én a szkupcsina karzatára siettem, hogy halljak ott valami nevezetes dolgot. Az elnök éppen egy román képviselőnek adott a szólásra engedélyt. Szép, magas termetű barna férfiú volt, úgy 40 év körül; nevére nem emlékszem.

Mikor beszélni kezdett, néma csend lőn s min-

den szavát tisztán hallhattuk és érthettük. Én különösen kíváncsi voltam beszédére, hogy megérttem-e az erdélyi uri román nyelvet, minthogy a bukaresti tanulmam volt meg. Megértettem, mert lepteiben tisztán beszélt, nem olyan sebesen, mint a bukarestiek. Miről beszélt? Ez a földolog. Épen arról, a mit ma ir a brassói román ujság az ő vezércikkében a 247-ik számában.

A sok mindenféle adóról, melyek a szegény földnépére már olyan terhesek lettek, hogy ha még sokáig így tart, fakapára — sapa de lemnu — jut a nép és kénytelen lesz kivándorolni, a merre szemei vezetik. A szkupcsina tagjai, szászok és románok, helyeselték a szónok állítását. Volt ott egy magyarkás magyar képviselő és egy pap. Annyian képviselték a magyarokat.

Megtudtam tehát, hogy Schmerling fénykorában is épen olyan sok volt az adó, mint oda át Romániában, hol Kuza ellen ép abban az évben rebelláltak volt a bukarestiek a türhetetlen állapotok miatt, de a katonaság pár óra alatt irtalom nélkül elfojtotta a rebelliót. Tehát ezelőtt 24 évvel is sok és terhes volt az adó, úgy Schmerling atyáskodása, mint Kuza nemzeti fejedelem alatt Romániában. Huszonnégy év sok idő.

Azóta sok változás történt Romániában is, nálunk is. Kuza vóda, kit azok haraptak szíven, kiket a porból emelt magához, száműzetésben halt meg. Romániából királyság lett s az adók, nem hogy csökkentek volna, de a román pórok a bukaresti lapok nyílt vallomásai szerint nem bírják a sok adót s kénytelenek tömegesen kivándorolni Bulgáriába, hol hitük szerint jobb világra találnak. A moldovai zsidókról nem is szólok, kik tömegesen vándorolnak ki Amerikába s kiket csak azért említek itt meg, mert a romániai lapok egész lelki gyönyörrel közlik, hogy ma ennyi, meg annyi zsidó indult Amerikába s utána vetik, hogy: „Szerencsés utat kívánunk.” Ha megélhetnének Moldovában, bizonyosan nem vennék nyakukba a világot.

Nincs kereset, sok az adó s futnak, a merre látnak. Nálunk ebben az országban is 24 év alatt sok változás történt s pedig olyanok, melyek a brassói román lapnak nincsenek inyére. Egy azonban ma is úgy van ebben az országban is, mint Romániában, t. i. sok az adó, annyira, hogy a szebeni szkupcsina román szónokaként már-már elhordozhatatlan s közel van a fakapa.

Vajjon 24 év múlva is úgy lesz, mint ma van? Nem lesz, mert akkor több lesz az adó, akár lesz mindaddig esendes béke, akár átélünk még egy véres európai háborút. Nem valami szép kilátás, de minek ámitni azzal a mostani adómentes gyermekeket, serdülő ifjakat, hogy ők majd 24 év múlva, mikor a mi fejünk nem fog fájni, nem fognak annyi mindenféle terhes adót fizetni, mint ma fizetünk.

Minek ámitni azzal a világot, hogy ha nem Tisza Kálmán, hanem Apponyi, Ugron, Mocsáry s vele a nemzetiségi korifeusok lesznek a miniszterek, akkor mindjárt 'eszállítják a sok terhes adót és eljövend ebben az országban a János pap országának boldog korszaka.

Hiszen mind jó ez itt ebben az országban ép úgy, mint a szabad Romániában, kortes mesének a tudatlanok elámitására, de azok előtt, kik orruknál

tovább látnak, nevetséges handabanda beszéd. Az országok igényei, szükségletei évről-évre nagyobbodnak s ezekkel emelkednek a kiadások is. Nem lehet az elől kitérni, még akkor sem, ha Lahovari bizza meg I. Károly király új miniszterium alkotásával; nálunk meg épen azt bizná meg ezzel a korona, a kit a nemzetiségi főszereplők ajánlanának. Az ismétlődő pus-kák darabja akkor sem lesz kevesebb, mint ma a mennyi, talán 35 frt. A Monlicherek akkor is megkérlik azoknak az árát.

Na, de még a kultúregyletekre is adózni! Ez már sok. Tehát csak a műveltség előmozdítására ne adózunk? Az erdélyi Assotiatíoneát, a kultúregyletet és annyi sok más társadalmi jótékony egyletet szét kell osztani, pénzét mindenkinek vissza kell adni s minden közművelődési intézetet be kell zárni. Ne tanuljunk, ne adakozzunk semmire, hiszen Romulus sem járt iskolába s mégis birodalmat alapított.

Nem így van, tisztelt Czenkalji uram! Csak a kultúregyletre nem kell a honpolgárokat megadóztatni, mert az magyar egylet. Vagy úgy! Ez már aztán egészen más.

Czenkalji.

Egyletek.

A Brassói magyar polgári kör.

Brassó, 1886. nov. 15.

A „Brassói magyar polgári kör» folyó évi okt. 31-én történt záslófelavató igen sikerült ünnepélyéből kifolyólag november 14-én, mintegy 60 tag jelenlétében, rendkívüli közgyűlést tartott. Engedje meg t. szerkesztő ur, hogy e gyűlés főbb határozatairól értesítem.

Nagy István, körünk érdemes elnöke egyszerű, de a szív teljességéből szóló beszédével, melyben a kör új életre ébredését, mint Phönix feltámadását jelzé, a gyűlést megnyitván, jegyző által a zásló-ügyet illető választmányi jelentés olvastatott fel. Ebből az ügy anyagi oldalát tekintve, nem hallgatjuk el azon számadatokat, melyek szerint az ünnepély és estély bruttó bevétele, záslóanyánk 300 frtos nagylelkű honleányi adományával, 602 frt, kiadása 298 frt 73 kr, s így a tiszta maradvány 303 frt 27 kr. Az erkölcsi, szellemi haszon pedig, mely ezen egész aktusból mindnyájunkra háramlik, megbecsülhetetlen.

A jelentés rendén egy hármass bizottság küldött ki, melynek feladata Folyovics Miklósné öngyáságának mint záslóanyának, Koós Ferencz kir. tanácsos tanfelügyelő urnak mint szónoknak a kör ügyei körül tanúsított nemes jóindulatukért a kör köszönetét, háláját szóval is megvigye.

Jegyzőkönyvi köszönet szavaztatik a magyar „Dalegylet»-nek, Jaschik Gyula s a női kar egyes tagjainak, úgy a többi t. szereplőknek a szíves közreműködésért, valamint a rendező bizottság s különösen egyik vezértagja Papp Ferencz köri igazgató urnak a jóakaratu, önzetlen fáradozásért.

Indítvány alapján határozatnak még:

- a) A kör nagy termének diszélül király és királyné ő felségeik arczképe megvásároltatik.
- b) A felavatott nemzeti lobogó legelőször hivatalosan 1887. aug 18-án, ő felsége a király születése napján fog használtatni.
- c) Gr. Széchenyi miniszter ur ő nagyméltga által tett 50 frtos adományból egy alap létesítettik, melynek kamatait minden év okt. 31-én egy az állami ipariskolába járó szegény, de jó magaviseletű és szorgalmas iparos-tanuló fogja kapni.

d) Végül örömmel és éljenzések között veszi tudomásul a közgyűlés t. Korodi Mihály urnak 50 frtos adományát, melyet egy építendő köri helyiség költségeinek alapjául teszen le.

Penna.

Küküllőmegyék rovata.

Segesvár, 1886. november 13.

— A segesvári állami iskolai tanítók által a szegény tanuló gyermekek felségelyezésére rendezett estély. —

Folyó év szeptember havában még irtam tudósítást egy mulatságról a „Brassó» számára; de sajnálattal kell megjegyezmem, hogy az nem adott ki.

Az okokat nem kutatom... lehet, hogy gyenge volt... s kosárba vándorolt... mint annyi más sok rossz költemény... pedig hajh, de jónak hittem én! A szerkesztő ur rosszalá... Spongya... spongya... spongyát rá.)*

Az állami iskolába itten többnyire szegény szülők gyermekei járnak, kik nem képesek szeretteiket a kellő tankönyvekkel és ruházattal ellátni. Társadalmi uton kell tehát gondoskodni, hogy az ily szegény gyermekek tanulmányaikat folytathassák, hogy tankönyvek-

*) A reklamált közleményről nincs tudomásunk, hozzánk nem érkezett.

rosban is pinczelakásban kénytelenek költeni; de név nélküli haragos embereket, mint Dr. W. I., Czenkalji, Szt., —y., stb., nem türhet pinczelakás. Az pedig, a ki egyszer megszokta a pinczelakást, ne vágyódjék földszinti vagy elsőemeleti lakásra. Mert ligyjétek el, t. olvasók, a multkoriban felmáztam az első emeletre. A lakosok megijedtek tőlem és én tőlök. Csak Czenkalji nyomta meg markomat — a házigazdám reám sem nézett azóta, úgy haragszik — és azzal vigasztalt, hogy leszen még idő, midőn én mellette fogok lakni egy emeleten.

Már pedig olyan nincs. Én nem hagyom magam szorongatni, pláne idegen emberek által. Hol Küküllő, hol Szeben, hol Fogaras megyék, hol Zajzon és Isten tudja még ki fiai, furakodnak be az első emeletbe és szoritja ki egyik a másikat nyugvó helyéből. Tessék csak ott fenn tombolni. Szorongassák csak egymást, a meddig tetszik, ott fenn, veszekedjenek polgármesterrel, ellenzékekkel, városi tanács és komunitással. Csókolják meg fenn az emeleten a Gazetát, Kr. Ztgot, és Tribunát, tessék csak Kaulbarssal kokettirozni, szóval üssenek, a kit jónak látnak, ócsároljanak, mit rossznak s dicsérjenek, mit jónak tartanak — az nekem bliktri. A földolog az, hogy hagyjanak nekem nyugtot pinczelakásomban.

Igaz ugyan, hogy nem fizetek haszonbért a pinczelakásért, de ez megint privát dolog, mely engem

és házigazdám érdekel. Velem a házigazdám meg lehet elégedve, mert nemcsak hogy tisztán és szárazon tartom a pinczelakást, hanem azonkívül ingyen szállást engedek a pinczében másoknak is. Erre élő tanukra hivatkozhatnék, többek között Baráczy Sándor, Mezey Emil, Radányi József és Végh Mátyás urakra, kik beigazolják, hogy mikor nekik és házigazdámnak tetszik, bátran kinyújtózhatnak a pinczében. Már a mi Czángi-t illeti, szívesen látom a pinczében, de az Eszterházy pinczében. Különb foglalkozzék csak ő a kultúregylet brassói fiókjával, és engem megtalál — ha másutt nem — egy... mellett.

Végül nem feledkezhetem meg házmesteremről sem, ki engem hébe-korba — és ez meg van neki engedve — úgy istenigazában rendbe szed.

Most pedig lenyugszom hónapos ágyamba, mert „röndnek muszáj lőnyl”.

Pinczelakó.

Apróságok.

A lóporos torony előtt.

— Lehet erre menni? — kérdi a vidéki az őrt álló katonától.

— Lehet ugyan, de nem szabad.

Új definíció.

— Mi az orvostan?

— Azon tudomány, hogyan kell az embereket megölni, a nélkül, hogy a rendőrség beleavatkoznék.

és ruházattal elláttassanak. Iskolai igazgató Rohn Nándor ur és neje kezdeményezésére rendeztetett a mai előadás tánc- és tombolával egybekötött estély, melynek jövedelme a szegény gyermekek felségélyezésére fordítottatik. Előadatott „Nők az alkotmányban” csinos 3 felvonásos vígjáték.

Személyek: Bánfalvi Bálint — Rohn Nándor ur; neje Krisztina — Rohnné Szepesi Hermin kisasszony; leánya Ilka — Horváth Eleonora k. a.; Cseleiné — Liskai Antonia k. a.; Bercsei — Durugy Ferencz ur Cselei — Páll Albert ur; Borbocs köcsmáros — Righetty Károly ur; kántor — Sánta András ur; János huszár — Jakó Károly ur; báró Szlankaményi — Bereczki Boldizsár ur; Szelei — Telek József ur.

Az előadás kitűnően sikerült; látszott, hogy a szereplők mindegyike nem csak megtanulta; hanem át is érezte szerepét.

Az előadás után következett a tombola. Sok értékes tárgy várt a kisorsolásra.

Az igaz, hogy nagyon hideg volt a szobában, hová az előadás után bevezettek s miután melegebb ruháink a ruhatárba voltak elhelyezve — éreztük, hogy milyen rossz dolguk lehet azoknak a szegény tanulóknak, kiknek nincsen téli felsőjük. Ez által talán készakarva ébresztették fel bennünk a sajnálkozás érzetét, hogy annál több kártya keljen el. Szépeink nagy buzgalmat fejtettek ki a tombola kártyák eladásában. Össze is gyűjtöttek mintegy 40 frtot. Nem nyertem semmit... nem teszek többet a lutrira... de hogy nem hiszen azt is felfogadtam, hogy nem irok... s mégis irok... pedig megeshetik, hogy nem adják ki.

A tombola után következett a táncz, a tréfás négyes. A férfiaknak adtak egy-egy almát, a nőknek egy-egy csokrot; az almában volt egy czédola s abban meg volt írva, hogy milyen színű és mily formán kötött csokrot tart tánczosnőnk. Alig tudtunk reá akadni tánczosnőnkre, kit a sors kijelölt.

Szinte elfeledém a fánkot. Árultak fánkot is... azok valamelyikébe egy arany gyűrű van, egy fánk 10 kr... drága, mert a gyűrű is drága. Itt a gyűrű, ott a gyűrű, végre megkerült a gyűrű, egy szép kis leány kapta meg.

És most jött az ingyen mulatság, a táncz, mely tartott reggeli 4 óráig.

Nagyon pompásan mulattunk. Köszönetet kell mondanunk az állami iskola derék tanítónő és tanító karának, mert az övék az érdem az estély rendezésében.

Bizony nagyon sokat fáradtak. Köszönetet kell mondanunk Kvisinszky vendéglősnek ki a termet ingyen engedte át.

Az estély tiszta jövedelme meghaladja a 100 frtot. Azonban úgy hiszem, hogy a rendezőség úgy erről, mint a felülfizetésekről értesíteni fogja a mi „Brassó”-nkát.

R. L.

Közzgazdaság.

Szállítási kedvezmények az 1886 ik évre.

A m. kir. államvasutak igazgatóságának az összes közegeihez intézett CLIII. körlapjában foglalt kimutatás szerint szállítási díjmérséklések folyó év végéig a következő nevezetesebb cikkek részére engedélyeztettek (ittén csak az erdélyi részek számára tekintetbe veendő soroltatnak fel):

Ásványvíz, butorok hajlitott fából, cement, czipor, dolomit, dynamit, tüzelő fa, fakéreg, fonal, fész, trágyafész, gabona, gyapju, gyepözeg, hamuzsir, hüvelyes, vetemények és olajmagvak, juta, komlódugványok, kőanyag, téglák és kavics, ládák (szappan és gyertya számára), lovak, mész, lenmag, olajok, zsírok és ásványolajok, petroleum, papír, rongy, sajt, só, sertések, szarvasmarha, szesz, ásvány és faszén, tapló, üvegáruk, kőedények, cserépedények és fazekasáruk, vasáruk, vasércz és nyers vas.

Az év folyamán az erdélyi ipar felségélyezésére még a következő szállítási kedvezmények engedélyeztettek:

1) Poprád-Felkáról Apahidára (átmenet) a készmárki fonógyárból származó és a deési szövőgyárban rendelt fonal után visszavonásig, de legkésőbb f. é. végéig tetszés szerinti mennyiség feladása mellett rovatolás után alkalmazandó 100 klgkénti 158.0 krnyi mérsékelt díjtétel.

2) Nagyváradtól és Aradtól nyugotra fekvő állomásokról Szászrégen, N.-Szeben, Segesvár és Brassó állomásokra szállítandó gyapju küldemények után a m. kir. államvasutak vonalait illetőleg tetszés szerinti mennyiség feladásánál a II. rendes osztály; kocsis és fuvarlevelenként 5000 klg. mennyiség feladásánál vagy ezen súlyért való díjfizetés esetén az

A.) osztály tétellei — Kolozsvárról a fent nevezett állomásokra kocsis- és fuvarlevelenként legalább 5000 klg. mennyiség feladásánál a II. rendes osztály tétellei, rovatolás után visszavonásig, de legkésőbb f. év végéig.

3) Magyarországi állomásokról (ide érve az erdélyi állomásokot is) származó és valamely erdélyrészi szeszgyárhoz címzett kukoricza, valamint valamely brassói malomra címzett gabona után — a szállítási illetéknek kocsis- és fuvarlevelenként legalább 10,000 klg. után való fizetése mellett, ha a küldemények a m. kir. államvasutak vonalain legalább 350 klmre szállítatnak — a m. kir. államvasutak vonalait illetőleg az első külön díjszabás 30%-ával rövidített tétellei.

4) Asphalt, Mezötelegd, Zimony, kocsis- és fuvarlevelenként legalább 10,000 klgért való díjfizetés mellett 100 klgként 72.3 kr rovatolás után.

5) Nyers kőolaj és ásványkátrány, Fiuméből hordókban, v. tart. kocsikban az alább felsorolt állomások helyén, vagy közelében levő valamely petroleum-finomító gyár címére feladva, a szállítási illetéknek kocsis- és fuvarlevelenként legalább 10,000 klg. súly után való fizetése mellett 100 klgként osztr. ért. krban:

Fiume Tömös	167.6
» Brassó	165.5
» Maros-Vásárhely	142.2
» Orsova	138.5
» Oravicza	131.4

mely rovatolási tételéből azonban az illető gyárra, mint címzettre szóló fuvarlevelek alapján 100 klgként következő visszatérítés foganatosítottatik:

Fiume Tömös	25.6
» Brassó	25.3
» Maros-Vásárhely	21.3
» Orsova	11.4
» Oravicza	10.7

Jelen kedvezmény a román vámviszonyok rendezéséig, legkésőbb azonban f. é. végeig áll fenn.

6) Brassó, M.-Vásárhely, illetve Tömös állomások melletti kőolaj-finomító gyárakból származó petroleum küldemények után a szállítási illetéknek kocsis- és fuvarlevelenként legalább 10,000 klgért való fizetése az alant felsorolt viszonylatokban visszavonásig, de legkésőbb f. é. végeig 100 klgként következő mérsékelt díjtételek állanak fenn:

Brassó	96.3 kr.
Maros-Vásárhely	69.1 »
Tömös	98.6 »
Brassó	126.4 »
Maros-Vásárhely	99.2 »
Tömös	128.6 »
Brassó	102.9 »
Maros-Vásárhely	75.7 »
Tömös	105.2 »
Brassó	142.7 »
Maros-Vásárhely	115.5 »
Tömös	144.9 »
Brassó	109.6 »
Maros Vásárhely	82.4 »
Tömös	111.9 »

Végül megemlítetük, hogy a jövőben netalán engedélyezendő, az erdélyrészi állomásokot érdeklő hasonló díjmérséklések adandó alkalommal szintén tudomásra fognak hozatni.

Helyi és vidéki hírek.

Tűzesetek. Tegnapelőtt két izben kondult meg a vészharang. Délután fél két órakor Ó-Brassó Pálos nevű részében egy még csépletlen gabonával telt csűr gyult meg és a mellette lévő két szomszéd istállójával együtt a tűz martaléka lett. A rendkívül gyorsan a helyszínére megérkezett önkéntes tűzoltó egyesület a legnagyobb erőmegfeszítéssel dolgozott fél 5 óráig. 8 órakor ismét tüzet jelzett a tanácsházi torony, még pedig újból Ó-Brassóban. A tűzoltó egyesület teljes felszerelvényeivel együtt elindult, de kiérve Ó-Brassó végére, konstátaltatott, hogy a tűz — mely rendkívül nagynak látszott — nem a városban, hanem valószínűleg a városhoz tartozó méhkerék egyikébe van. Az egyesület egy része elindult a méhkerék román templomig, itt azonban kitűnt, hogy Hóltővényben vagy Ujfaluban égett. Tíz órakor visszavonult a tűzoltó egyesület teljesen és nyugodtan tölthették az éjt.

Csernátfalú eddigi május 3. és szeptember 20. tartatni szokott baromvásárára mellé rendes sokadalmat fog ezután tarthatni. Ezért az egyért a „Gazeta” nem szidja Tisza min. elnököt. Csuda.

Német színház. Kedden Rosen K., Dorn szintársulatának első szerelmességének jutalmául Arnould és Fournier boulevard drámája: (a színlap megjegyzése

szerint a bécsi Burgszínház repertoirdarabja?) „Der Mann mit der eisernen Maske” hozatott színre. Rosen ur a szintársulat egyik legtehetségesebb ifjú tagja, ki különösen komolyabb szerepekben a közönségnek már sok kellemes órát szerzett. A közönség a jutalmazandó iránt érdeklődésének nagy számban való megjelenése és szép babérkoszorúnak áttuyújtása által adta tanujelét. Kár hogy Rosen ur tartalmasabb darabot nem választott. Arnould és Fournier darabja mélyen mozog azon niveaun alul, mely a kritikára érdemesítené: gyakran az együgyűségig naiv, egyéni jellemzésnek alig van nyoma. E fogyatkozások a kissé gondatlan előadásban kétszeresen érezhetők voltak. A szereplők közül némelyek szerepeiket csak felületesen tanulták; hogy egyénítésről, összhangzó ensemble-ről nem lehetett szó az természetes. Színpadi hatás szempontjából hálás czímszerepet ügyesen kiaknáztá Rosen ur; kívül még Erna k. a.-t kell dicsérőleg kiemelnünk. — Ma este Erkmann és Chatrian, a két elszázi író jóhírű darabja: „A Rantzauk” kerül előadásra.

Két darab Daco-román térképet koboztak el Szt.-Andráson, Temesmegyében. Nem tetszik ez a „Gazeta”-nak; azt írja, hogy a román térképnek neve is megrémíti a hazafiakat. Dute, dute, n'ai mai fi Hát a hazafiatlanok szeretnék-e életre hívni a Glád és Menu morotu birodalmait és ők ettől nem borzadnak?

Nsgs. Elischer József kir. tanácsos és tank. főigazgató, folyó hó 13-án este érkezett, Héjjasfalvaig elébe ment két főreálisk. tanár kíséretében, Sz.-Udvarhelyre, hogy az állami főreáliskolában rendes látogatását tegye s a két felekezeti főgymnasiumban az állami főfelügyeletet gyakorolja. A mint értesülünk, a három főiskola megvizsgálása céljából ő maga 12 napot szándékozik Udvarhelyt tölteni.

Sajnálja a „Gazeta” a hódmező-vásárhelyi adózó polgárokat, hogy a hivatalnokoknak új évi bicsokajándékra 350 frtot kell fizetniök. Ezért küldhetnének neki egy fanyelű fityulát.

Rápolty Károly nyug. k. kataszteri becslobiztos e hó 13-án, életének 51. évében hosszas szenvedés után Pankotán, Arad közelében jobblétre szenderült, vigasztalhatlan özvegyét és 3 árva hagyva hátra. A boldogult 1857. végén jött Brassóba mint kataszteri hivatalnok s altiv szolgálatának csaknem egész idejét itt töltötte, tevékeny részt vévén mindig minden társadalmi és hazafias ügyekben; fáradhatlan buzgó volt minden nemzeties vállalatban, kaszinóknak több évig volt választmányi tagja és igazgatója. Sok jeles tehetséggel és képességgel bírt; nyájos, barátságos modora által ismerőseinek tiszteletet és szeretetet vivta ki magának. Nehány év óta beteges lett, másfél év óta szemévilága kezdett gyengülni s három hónap óta teljesen megvakult, két hét előtt agyszélhűdés érte, mely ágyba terelte, hogy rövid napok múlva életének végét vesssen. Emléke sokáig fog élni közöttünk. Béke poraira!

Ó-Radnán Besztercze-Naszódmegyében az eddigi két vásár mellett még négyre kaptak engedélyt. Nem bánják ezt az entradámi pálinkagyárosok. Talán sok is a jóból.

Bismarek is, miután megvénült, a szél után kezd már nyargalni. Hát még ki nyargal a szél után? A ki ezt az élczet Bismarekra lőtte bodzafa puskából.

Nyílt tér.)*

Pischinger torta, (461) 5—20

mely királyné ő Felsége által legmagasabb elismeréssel lett kitüntette s melynek eddig még felül nem mult kitűnő volta világhírti lett, naponként frissen kapható: **Porr Ede** csemegeáru-kereskedésében **Brassóban**.

Főszétküldési raktár: Pischinger Oszkár, Bécs, Brigittenau.

*) E rovat alatt megjelenteknek sem alakjáért, sem tartalmáért nem vállal felelősséget a szerk.

Brassai piaczi árfolyam

— Adler L. Jakab jelentése. —

Brassó, 1886. november hó 13-án.

Róman papírpénz à 20 frankos	8.44 vétel	8.45 eladás
» ezüstpénz à 20	8.40	8.43
Napoleon d'or (aranypénz)	9.88	9.90
Török lira	11.20	11.22
Arany	5.86	5.88
Orosz papírrubel	117.—	118.—

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Szterényi József.

Szám 12743.—1886.

Adómegintés,

Az összes Brassó város területén lakó adózók, kik a folyó évi állami adó, hadmentességi díj, vagy ipar- és kereskedelmi kamarai illeték, községi-, iskolaadó és utépitési megváltás díj egy részével még talán hátralékban vannak, ezennel komolyan felhívjuk, a fennálló adóhátralékot *legkésőbb folyó hó 24-én délutáni 5 óráig* a helybeli városi adópénztárnál annál bizonyosabban befizetni, mivel ellenkező esetben ellenők a fennmaradó hátralék kényszerű behajtása az 1883. évi 44-ik törv.-czikk 58—74. §-ai értelmében feltétlenül alkalmaztatni fog.

Brassó, 1886. november 15-én.
(565) 1—1 **A városi tanács.**

Sz. 1976.—1886. tlkvi

(530) 1—1

Árverési hirdetmény.

A medgyesi kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint a kir. kincstár végrehajtónak *Stoia George Onu és neje Stoia Mária* végrehajtást szenvedettek ellen 54 frt 65 s fél kr tőke, ennek 6% kamata, 5 frt 40 kr eddigi és 8 frt 80 kr ezen kérvényért megállapított költségek és 2 frt eszményi bélyeg behajtása iránti végrehajtási ügyében az erzsébetvárosi kir. törvényszék területén lévő Hássági községi 236 tjkben A+1—35 rsz. alatt *Stoia George (Onu) és neje Stoia Mária* szül. Apris tulajdonánál fölvetett 1714 frt 72 kr-ra becsült ingatlanságra az árverés lerendeltetik és annak megtartására határidőül 1886. november 23-án délelőtti 11 órája Hásságon a községi házához kitűzetik.

Kikiáltási ár a bírói kiküldött által az adóbizonysítvány alapján minden tkvi test után külön megállapítandó becsár, azonban az eladás becsáron alól is megtörténni fog.

Az árverezni kívánók végrehajtató kivételével tartoznak az egyenként kikiáltandó ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy óvadékképes papirban a kiküldött kezéhez bánatpénzzül letenni avagy annak a bíróságnál bírói letében történt előleges elhelyezéséről kiállított letéti elismervény átszolgáltatni.

Medgyes, 1886. június hó 25.

A kir. járásbíró m. telekvi hatóság.

Sz. 1564./1886. tlkvi.

(529) 1—1

Árverési hirdetmény.

A megyesi kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint a kir. államkincstár végrehajtónak *Purza Nikulai és neje Mária* végrehajtást szenvedettek ellen 35 frt tőke ennek 6% kamata 5 frt 80 kr eddigi és 6 frt 10 kr ezen kérvényért megállapított költségek és 2 frt 80 kr felszámított eszményi bélyeg behajtása iránti végrehajtási ügyében az erzsébetvárosi kir. törvényszék területén lévő Háság községi 220. sz. tjkben A+1—12 rsz. a. Parza Niclae és neje Paina Mária tulajdonánál fölvet 438 frt 85 kr-ra becsült ingatlanságra az árverés lerendeltetik és annak megtartására határidőül 1889. évi november hó 24-ik napja délelőtti 9 órája Hásságon a községi házához kitűzetik.

Kikiáltási ár a bírói kiküldött által az adóbizonysítvány alapján minden tkvi test után külön megállapítandó becsár, azonban az eladás becsáron alól is megtörténni fog.

Árverezni kívánók végrehajtató kivételével tartoznak az egyenként kikiáltandó ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy óvadékképes papirban a kiküldött kezéhez bánatpénzzül letenni, avagy annak a bíróságnál bírói letében történt előleges elhelyezéséről kiállított letéti elismervényt átszolgáltatni.

Medgyes, 1886. június hó 25.

A kir. járásbíró m. telekvi hatóság.

Sz. 313.—1886. végreh.

Árverési hirdetmény.

Alólirt kir. bir. végrehajtó ezennel közhírré teszi, miszerint a szatmárnémeti kir. törvényszéknek 1886. évi 7198. sz. végrehajtást elrendelő és az erzsébetvá-

rosi kir. járásbírósnak 1886. évi 1578. számú kiküldő végzése folytán turtterehesi *Gróf Hessenstein Mór* végrehajtató részére balavásári *Farkas Sámuel* végrehajtást szenvedő ellen 547 frt 60 kr o. é. tőke s járuléka iránt kielégítésképpen bíróilag lefoglalt és 1383 frt becsült ingóságokra az erzsébetvárosi kir. járásbírósnak 1886. évi 1662. számú végzésével 547 frt 60 kr tőke, ennek 1886. május 1-ső napjától járó 6% kamatai, 1/3% váltódíj s eddig összesen 45 frt 15 kiban megállapított költségek iránt a további kielégítési végrehajtás elrendeltetett.

Ennek folytán az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében szatmári *Farkas Antal* végrehajtató képviselő írásbeli jelentkezésre az 1662. számú végrehajtási jegyzőkönyv alapján végrehajtató, foglalatók s felülfoglaltatók javára is, a menyinyiben ezek is árverési jogot nyertek volna, tekintettel az idézett t.-cz. 103. §-ára, az árverésnek Balavásár községében végrehajtást szenvedő lakásán leendő megtartására hatánapul 1886. november 30-án délelőtti 10 órája kitűzetik, a mikor a bíróilag lefoglalt gazdasági eszközök, szalmás gabna, szénatakarmány, lovak, szarvasmarhák, szekerek és pinczei butorokból álló ingóságok a legtöbbet ígérőnek, az idézett t.-cz. 108. §-ában megállított feltételek mellett, készpénzért, szükség esetén a becsáron alól is el fog-nak adatni.

Egyszersmind felhívjuk mindazok, kik az árvereztetni rendelt ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, hogy elsőbbségi igénybejelentéseiket a felhozott törvencz. 111. és 112. §§-ai értelmében az árverés kezdetéig alólirt kiküldött végrehajtónál vagy írásban beadni, avagy pedig szóval bejelenteni tartoznak, különben a későbbben beadott igények a törvényes eljárást akadályozni nem fogják.

Erzsébetváros, 1886. nov. 13.

Szentpéteri János,
kir. bir. végrehajtó.
(558) 1—3

Szám 7252.—1886.

Árverezési hirdetés.

Táblás községi korcsmárlási jogai egy járatu patak malma, folyó évi november 20-án reggeli 10 órakor nyilvános árverezésen 3 egymásután következő évre 1887. évi január 1-től 1889. évi Deczem-ber hó 31-éig a legtöbbet ígérőnek haszonbérbe fog adatni.

Kikiáltási ár

I. A korcsmának 150 frt. o. m. é.
I. A malomnak 60 frt. o. m. é.

Az árverezni óhajtok kötelesek az árverezés megkezdése előtt a kikiáltási árnak 10%-át bánatpénzzül alólírotnak kezéhez befizetni.

Az árverezési feltételek, ugy a bolya-berethalmi járás főszolgabírójánál, valamint *Táblás* községi bírójánál a hivatalos órák alatt bármikor megtekinthetők.

Medgyes, 1886. október 15-én.

Bolya-berethalmi járás főszolgabírója
(499) 2—3 **Lendvay.**

Sz. 7250.—1886.

Árverési hirdetés.

Mártontelke italméresi joga folyó évi november 23-án reggeli 10 órakor a községi házában három egymásután következő évekre vagy is 1887. évi Január hó 1-től 1889. évi Deczem-ber hó 31-ig terjedő időre nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőnek haszonbérbe fog adatni.

Kikiáltási ár 150 frt.

Az árverezni szándékozók kötelesek a kikiáltási árnak 10%-át alólírt kezéhez az árverés megkezdése előtt letenni.

Az árverési feltételek a községi irodában bármikor megtekinthetők.

Zárt ajánlatok csak is a nyilvános árverés megkezdése előtt fogadtatnak el.

Medgyes, 1886. október 15-én.

Bolya-berethalmi járás főszolgabírója.
Lendvay.

Sz. 7250.—1886.

Árverési hirdetés.

Mardos italméresi joga folyó évi november 24-én reggeli 10 órakor a községi házában, három egymásután következő évre, vagy is 1887. évi Január hó 1-től 1889. évi Deczem-ber hó 31-ig terjedő időre, nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőnek haszonbérbe fog adatni.

Kikiáltási ár 500 frt.

Az árverezni szándékozók kötelesek a kikiáltási árnak 10%-át alólírt kezéhez az árverés megkezdése előtt letenni.

Az árverési feltételek a községi irodában bármikor megtekinthetők.

Zárt ajánlatok csak is a nyilvános árverés megkezdése előtt fogadtatnak el.

Medgyes, 1886. Október 15-én.

Bolya-berethalmi járás főszolgabírója.
(502) 1—3 **Lendvay.**

Szám 2297.—1886. tlkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A segesvári kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy n.-szében ügyvéd *Dr. Kapdebő Oszkár* végrehajtónak *Waldhidi Gärtner Dániel* végrehajtást szenvedők elleni 100 frt tőkekövetelés és 44 frt 54 kr költség iránti végrehajtási ügyében az erzsébetvárosi kir. törvényszék (a kir. járásbíró-ság) területén lévő *Waldhid* határán fekvő, a *waldhidi* 186. sz. tjkben 1—6, 8—14, 16—25. rsz. alatti ingatlanra az árverést 420 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy fen-nebb megjelölt ingatlanok az 1886. évi deczem-ber 3-án délelőtti 10 órakor a *waldhidi* községi háznál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 42 frt készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Segesvár, 1886. szept. hó 21-én.

A kir. járásbíró m. telekvi hatóság.
Máthé Albert,
kir. albiró.
(478) 1—1

Szám 2225./1886. telekkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A segesvári kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy özv. *Ladaj Istvánné* végrehajtónak *Kenstler Katalin* szül. *Schuller* végrehajtást szenvedő elleni 200 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében az erzsébetvárosi kir. törvényszék s a segesvári kir. járásbíró területén lévő *Waldhid* községi határán fekvő, a *waldhidi* 286. számú telekjegyzőkönyvben A + alatt foglalt 566, 687, 861, 1230/3, 1232/2, 1638, 2338, 2819, 3954, 4508, 4960/1, 5088, 5347, 5556, 5858, 6231/1, 7104, 7358/2, 8340, 8341, 8421, 8421, 8424/a, 8592, 8641, helyrajzi ingatlanokra az árverést 406 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fen-nebb megjelölt ingatlanok az 1886. évi deczem-ber hó 2-ik napján délelőtti 10 órakor *Waldhid* községi háznál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis összesen 40 forint 60 krt készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t.-czikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. törv.-czikk 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Segesvár, 1886 szept. 10-én.

A kir. járásbíró m. telekvi hatóság.
Máthé Albert,
kir. albiró.
(552) 1—3

Szám 5363.—1886.

Hirdetmény.

Az alólirt járás szolgabírója által közhírré tétetik, hogy Hégen községi italméresi joga három egymásután következő évekre, vagy is 1887. évi január hó 1. napjától kezdődőleg 1889. év deczem-ber hó 31-ig bezárólag nyilvános árverés útján folyó évi november hó 22-én délelőtti 10 órakor Hégen községében a falusbíró házában a legtöbbet ígérőnek haszonbérbe fog adatni.

Kikiáltási ár:

1) a főkorcsmára 300 frt,
2) a kis korcsomárra 300 frt.

Árverezni kívánók kötelesek az árverezés megkezdése előtt a kikiáltási árnak 10%-át bánatpénzzül az árverező biztos kezéhez letenni.

Zárt ajánlatok csak is a nyilvános árverezés megkezdése előtt fogadtatnak el.

Az árverezési feltételek további pontozatai Hégen községi előljáróságánál bármikor, ezen hivatalnál pedig a hivatalos órák alatt betekinthe-
hetők.

Segesvár, 1886. október 22-én.

A keresdi járás főszolgabírója
(551) 1—3 **Fodor.**

Szám 5313.—1886.

Árverezési hirdetmény.

Nagy-Küküllőmegye keresdi járás főszolgabírója által közhírré tétetik, hogy Nethus községének korcsomároltatási joga folyó évi november hó 23-án d. e. 9 órakor Nethus községében a községi bíró házában az 1887. évi január hó 1. napjától kezdődőleg 1889. évi deczem-ber hó 31-éig a legtöbbet ígérőnek haszonbérbe fog adatni.

Kikiáltási ár 400 frt.

Árverezni kívánók kötelesek a kikiáltási árnak 10%-át bánatpénzzül az árverező biztos kezéhez letenni. — Zárt ajánlatok a nyilvános árverezés megkezdése előtt szintén elfogadtatnak.

Az árverezési feltételek ugy Nethus községi előljáróságánál, valamint az alólirt járás főszolgabírójánál a hivatalos órákon belül bármikor megtekinthetők.

Segesvár, 1886. október 22-én.

A keresdi járás főszolgabírója
(553) 1—3 **Fodor.**

Szám 5509 —1886.

Hirdetmény.

Nagy-Küküllőmegye keresdi járás főszolgabírója által ezennel közhírré tétetik, hogy Apold községi korcsomároltatási joga három egymásután következő évekre, jövő 1887. év január hó 1-től kezdődőleg 1889. év deczem-ber hó 31-éig bezárólag árverezés útján a legtöbbet ígérőnek folyó évi november hó 24-ik napján délelőtti 10 órakor a községi bíró házában haszonbérbe fog adatni.

Kikiáltási ár 600 frt.

Árverezni kívánók kötelesek a kikiáltási árnak 10%-át bánatpénzzül az árverezés megkezdése előtt az árverező biztos kezéhez efizetni. — Zárt ajánlatok, a mennyiben azok a törvényes kellékekkel ellátva vannak — szintén a nyilvános árverezés előtt — elfogadtatnak.

Az árverezési feltételek a hivatalos órákon belül a járás főszolgabírójánál vagy Apold községi előljáróságánál bármikor betekinthe-
hetők.

Segesvár, 1886. október 27-én.

A keresdi járás főszolgabírója
(552) 1—3 **Fodor.**